

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı: 6799
Tarih: 18.11.2019

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye Büyük Millet Meclisi -
KÜTÜPHANE VE ARŞİV
HİZMETLERİ BAŞKANLIĞI
Tarih: 18/11/2019
Sayı: -120.10-E.00000567876

0000567876

Bir kadın kırımına dönüşen kadın cinayetleri başta olmak üzere, kadına yönelik her türlü şiddet, çok boyutlu ayrımcılık, baskı ve anti-demokratik uygulamaların ciddi bir biçimde ele alınması, kadına yönelik şiddete dair bir veri tabanının oluşturulması, önleyici politikaların geliştirilmesi ve şiddete maruz kalan kadınlara gerekli desteklerin sağlanması noktasında mevcut yasa ve uluslararası sözleşmelere işlerlik kazandıracak mekanizmaların oluşturulması amacıyla Anayasanın 98. ve İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Dirayet Dilan TAŞDEMİR
Ağrı Milletvekili

Cinsiyet ayrımcılığının en uç boyutlarından biri olan kadına yönelik şiddet tüm dünyada önemli sorun olmakta birlikte ülkemizde gün geçtikçe kadınların bütün yaşamını kuşatma altına almaktadır. Erkek egemen sistemin en ağır sonuçlarından biri olan bu şiddet; şiddete uğrayan kadın şahsında bir kadına yönelmiş görünse de, aslında tüm kadınları susturmaya, bedenlerini, iradelerini ve emeklerini tahakküm altında tutmaya dönük ideolojik bir zihniyet yapılanmasıdır. Kadına yönelik şiddete adli vaka yaklaşımı şiddeti önlemek bir yana, ardındaki politik sorun ve sorumluların üzerini örten bir etki yaratmaktadır. Özellikle son yıllarda her gün en az bir kadının erkekler tarafından öldürüldüğü, evde, sokakta, okulda, işyerinde yani bütün yaşam alanlarında hiçbir kadının can güvenliğinin olmadığı bu şiddet sarmalı adeta kadınlara karşı ilan edilmiş bir savaş niteliği taşımaktadır.

Türkiye'nin 1985'ten bu yana taraf olduğu CEDAW ve 2011 yılında İstanbul Sözleşmesi başta olmak üzere birçok uluslararası sözleşmenin yanında Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair 6284 Sayılı Kanun kadına yönelik şiddetle mücadelede devlete kapsamlı ve etkin politikaları hayata geçirme yükümlülüğü getirmektedir. Fakat bu sözleşmelerin yükümlülükleri yerine getirilmediği, bütünlüklü politikalarla etkin bir şekilde uygulanmadığı için kadına yönelik şiddet azalmak bir yana neredeyse her yıl katlanarak devam etmektedir.

Bu yasaların tam olarak uygulanmaması, kadına yönelik şiddetin hukuk mek-
aracılığıyla cezasız bırakılması şiddeti teşvik etmenin yanı sıra şiddete maruz kalan kadınların
gördüğü şiddet karşısında sessiz kalmasına neden olmaktadır. TÜİK verilerine göre 10
kadından dördü erkek şiddetine maruz kalmaktadır. Fakat buna rağmen, Hacettepe
Üniversitesi tarafından yapılan Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması, şiddet gören
kadınların %92'sinin hiçbir resmi kuruma başvurmadığını göstermiştir. Kadınların maruz
kaldığı şiddet karşısında sessiz kalması faillerin cezalandırılacağı yönündeki hukuk
mekanizmasına güvenlerinin olmadığını göstermektedir.

Dünya toplumsal cinsiyet istatistikleri endekslerinde Türkiye'nin her sene biraz daha geriye
gitmesi, kadına yönelik şiddet, ayrımcılık ve baskının artarak devam etmesinin en önemli
nedenlerinden birisi de kadınlar ile erkeklerin hayatın her alanında eşit olduğu fikrinin bir
devlet politikası olarak işletilmemesi ve eşitliğe aykırı bir siyaset pratiğinin açığa çıkmasıdır.

Kadına yönelik şiddetin ortadan kaldırılmasına yönelik politikalar; genel olarak şiddetin
önlenmesi ve şiddet gören kadınların korunarak güçlendirilmesi ile bir bütündür. Bu alanda
çözüm üretebilen kadın merkezlerinin, sığınakların ve şiddetle mücadele birimlerinin
kapatılması, Kadın Politikaları Müdürlüklerinin işlevsiz hale getirilmesi gibi uygulamalar da
hem erkek şiddetinin artmasına hem de kadınların maruz kaldığı şiddet konusunda adressiz
bırakılmasına neden olmaktadır.

Kadın yönelik her türlü şiddete karşı mücadelede devletin sorumluluğu son derece açık,
önemli ve belirleyicidir. Şiddetin önüne geçmek, kadınların yaşam hakkını güvence altına
almak devletin kaçınılmaz yetki ve sorumluluğundadır. Türkiye çıkardığı yasalar ve
imzaladığı uluslararası sözleşmelerle bu yükümlüğü yerine getireceğini taahhüt etmiştir.
Dolayısıyla konunun Meclis tarafından ivedilikle ele alınarak önleyici politikaların
geliştirilmesi, şiddete dair bir veri tabanının oluşturulması ve şiddet mağduru kadınlara
gerekli desteklerin sağlanması noktasında mevcut yasa ve uluslararası sözleşmelere işlerlik
kazandıracak mekanizmaların oluşturulması amacıyla bir araştırma komisyonu kurulması
elzemdir.

1	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	Abdullah
2	FİLİZ KERESTECİOĞLU	ANKARA	Filiz
3	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	Necdet İpekyüz
4	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	A. Acar
5	İMAM TAŞÇIER	DİYARBAKIR	İmam Taşcier
6	GARO PAYLAN	DİYARBAKIR	Garo Paylan
7	MAHMUT TOĞRUL	GAZİANTEP	Mahmut Toğrul
8	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	Murat Çepni
9	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	Ebru Günay
10	MERAL DANIŞ BEŞTAŞ	SİİRT	Meral Daniş Beştaş
11	AYŞE SÜRÜCÜ	ŞANLIURFA	Ayşe Sürücü
12	HABİP EKSİK	IĞDIR	Habip Eksik
13	HÜSEYİN KAÇMAZ	ŞIRNAK	Hüseyin Kaçmaz
14	AHMET ŞİK	İSTANBUL	A. Şik
15	PERO DUNDAR	MARDİN	P. Dunder
16	TUMA ÇELİK	MARDİN	Tuma Çelik
17	RIDVAN TURAN	MERSİN	Ridvan Turan
18	ŞEVİN ÇOŞKUN	MUŞ	Şevin Çoşkun
19	MENSUR IŞIK	MUŞ	Mensur Işık
20	SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ	İZMİR	Serpil Kemalbay Pekgözegü